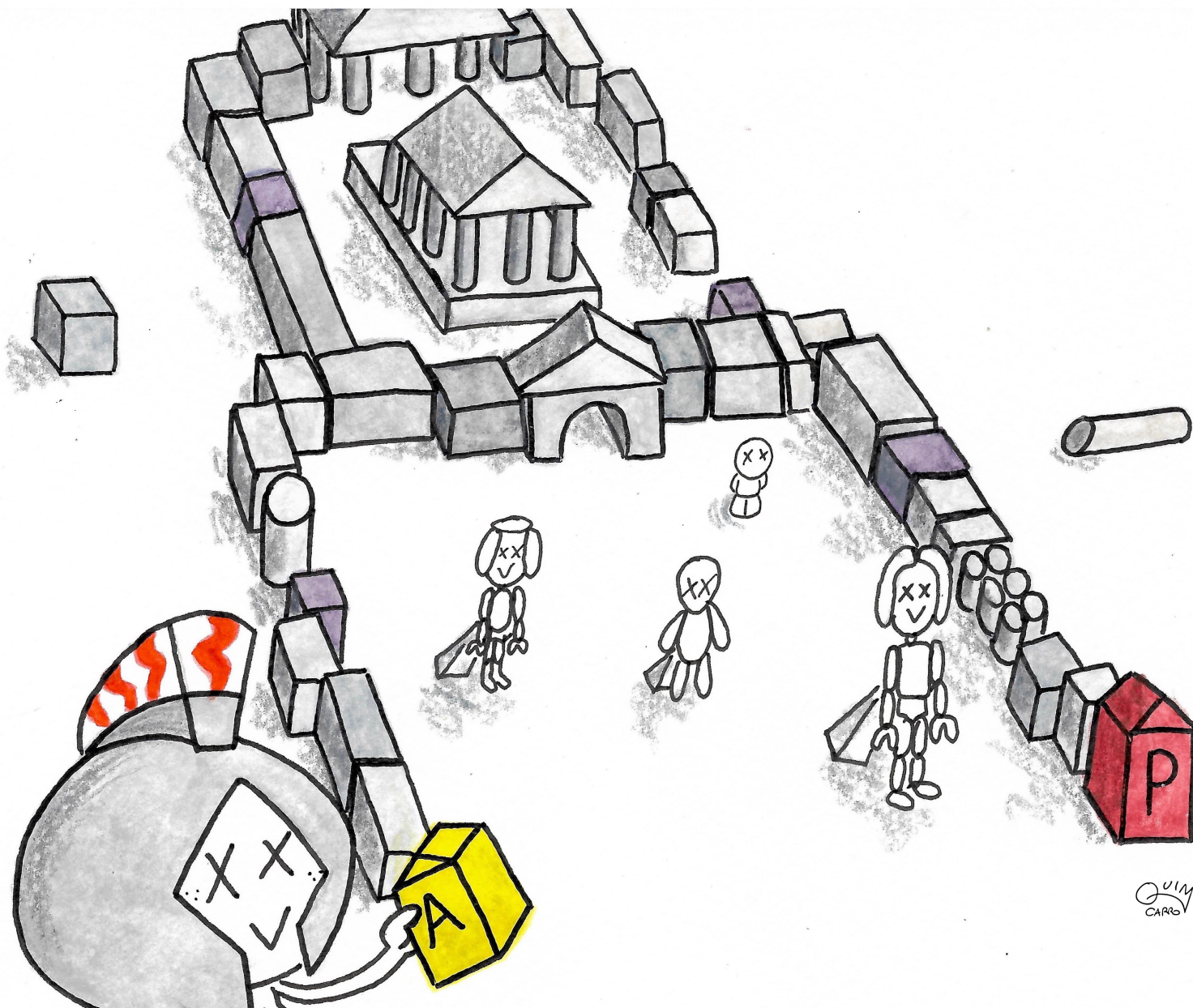
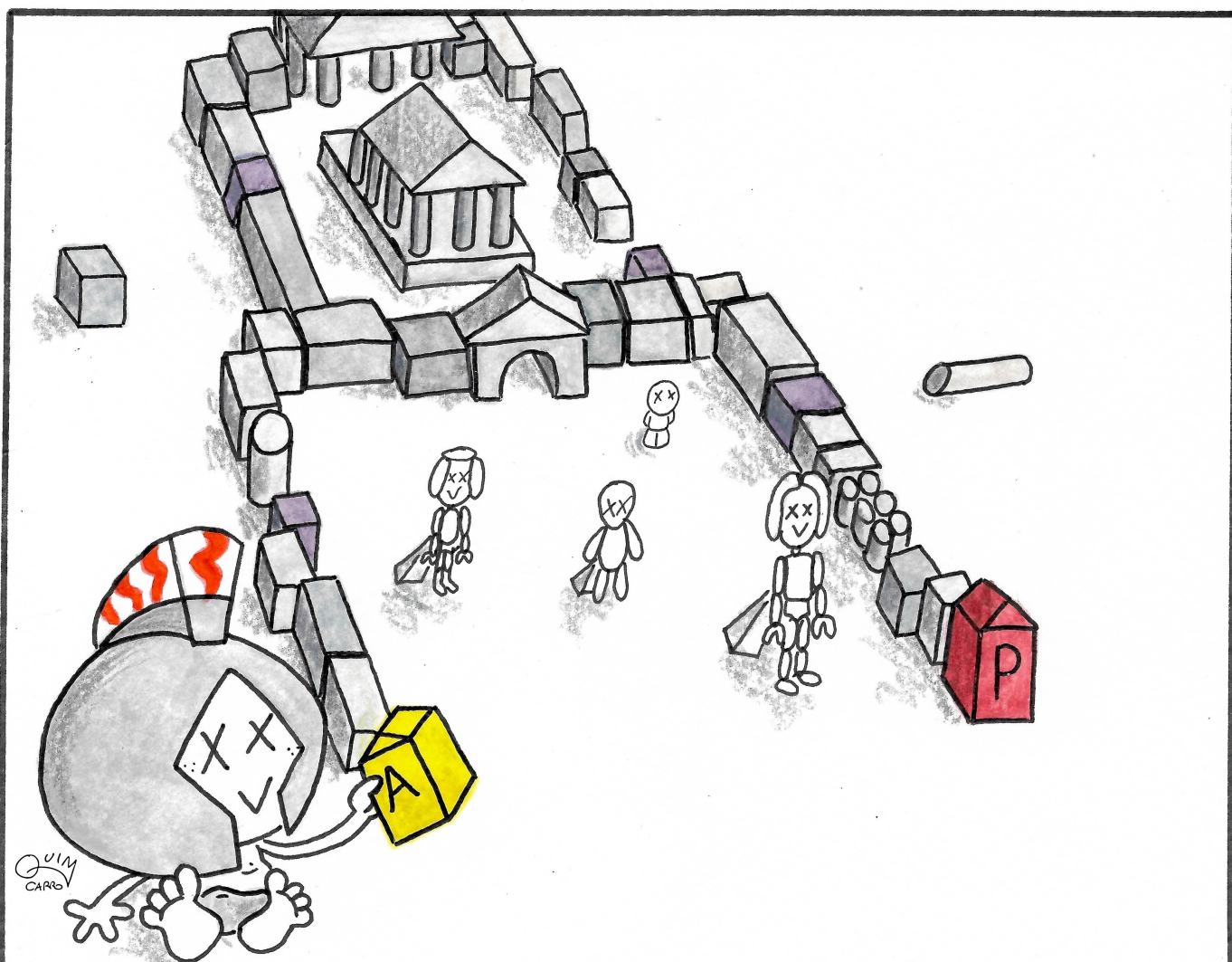

VIII: TRES TERRASSES.

LA PLAÇA DE REPRESENTACIÓ

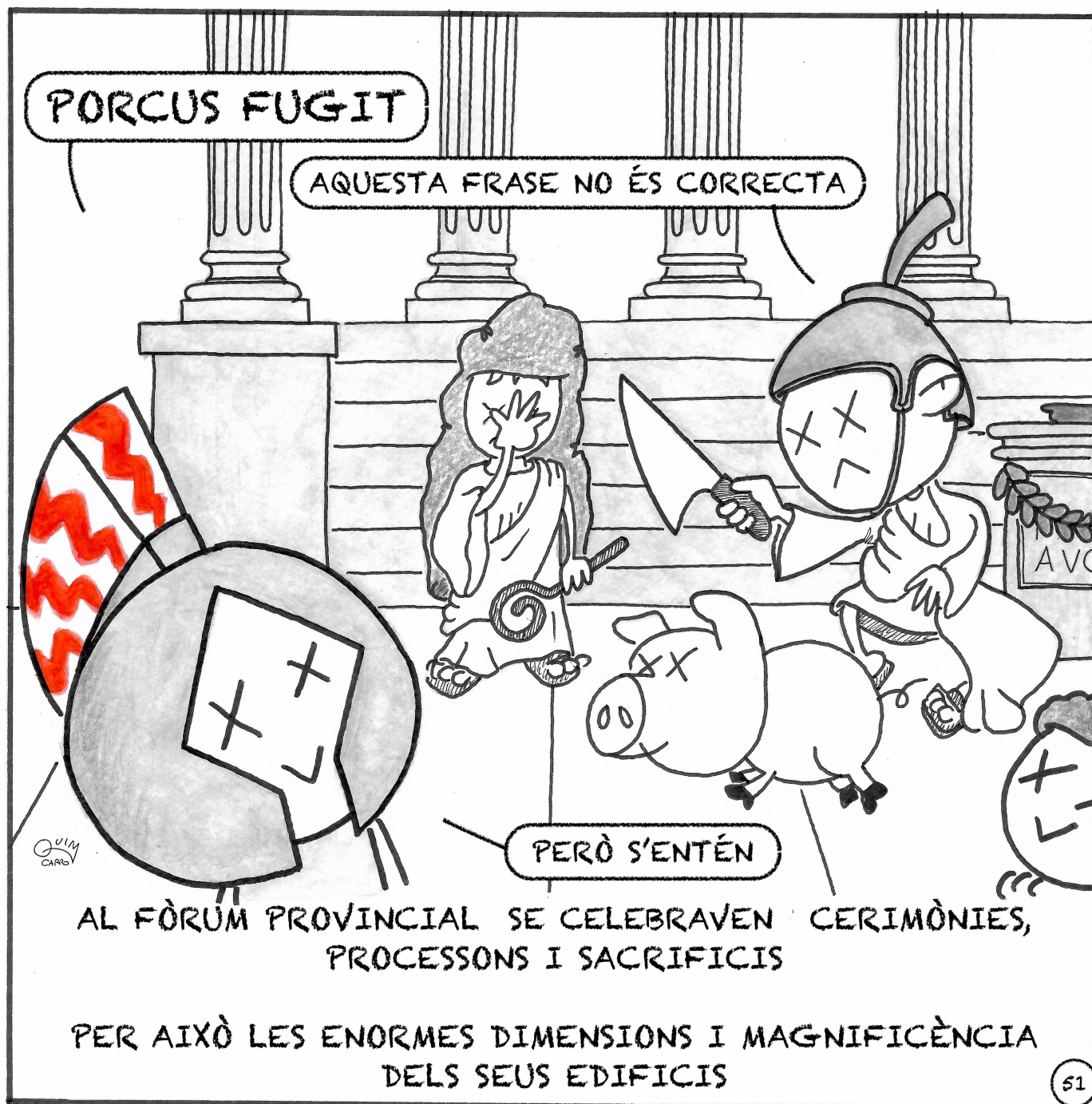

HI HAVIA DUES CAIXES D'ESCALES PER ACCEDIR AL FÒRUM
PROVINCIAL I FER-HI ACTE DE PRESÈNCIA

UNA, ON S'UBICA LA TORRE DEL PRETORI, I L'ALTRA,
A L'ANTIGA AUDIÈNCIA

Les dimensions de la terrassa intermèdia són espectaculars. Alberga la plaça més gran del món romà: una esplanada de 320 m x 175 m decorada amb estanys, estàtues i craters gegantins. Durant molt de temps es va creure que les seves restes pertanyien a un enorme palau on podria haver residit August. Avui, però, a partir d'estudis com els de Theodor Hauschild, sabem que la plaça era un lloc destinat a la celebració de grans cerimònies provincials.

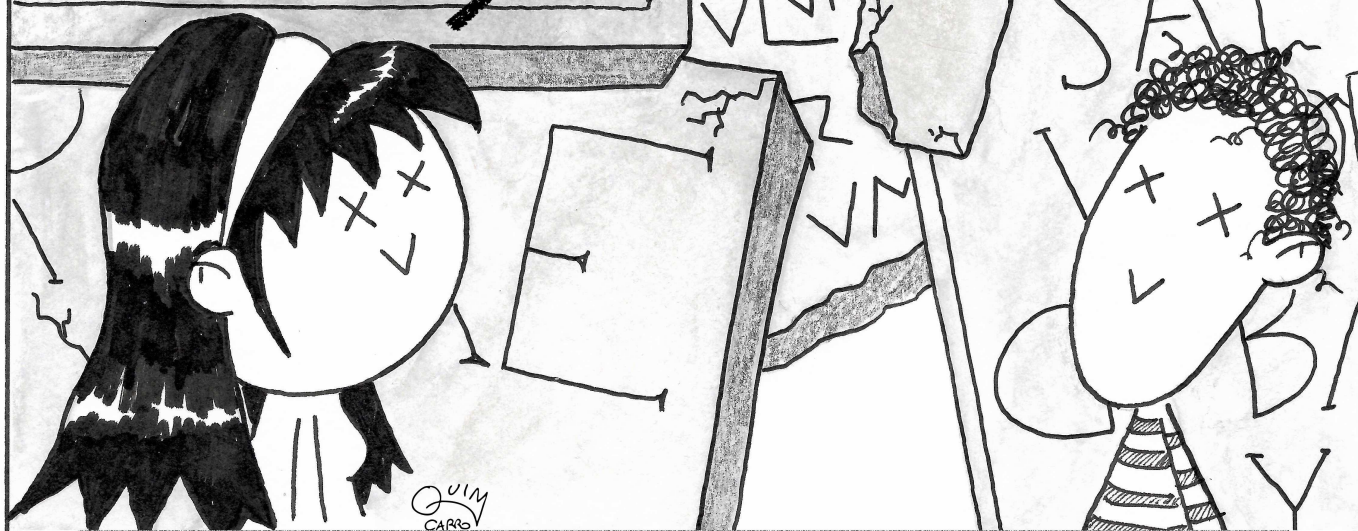

Durant les festes de culte imperial, els membres de l'assemblea provincial feien una gran processó que finalitzava al circ. Els desnivells de les tres terrasses eren salvats mitjançant una sèrie d'escaleres monumentals com les que trobem al carrer Major, 44: aquestes, en concret, unien la plaça de representació i l'àrea de culte. Quan els flàmens i les flamíniques provincials (sacerdots i sacerdotesses) acabaven els seus mandats anuals, se'ls erigia una estàtua en honor seu que s'instal·lava en aquesta segona terrassa. A la terrassa superior, però, hi havia les escultures dels emperadors divinitzats, ja que era l'àrea de culte.

TARRAGONA ÉS LA QUARTA CIUTAT AMB MÉS INSCRIPCIONS
ROMANES, NOMÉS SUPERADA PER ROMA, POMPEIA I...

ÒSTIA!

SÍ, ÒSTIA ÉS LA TERCERA

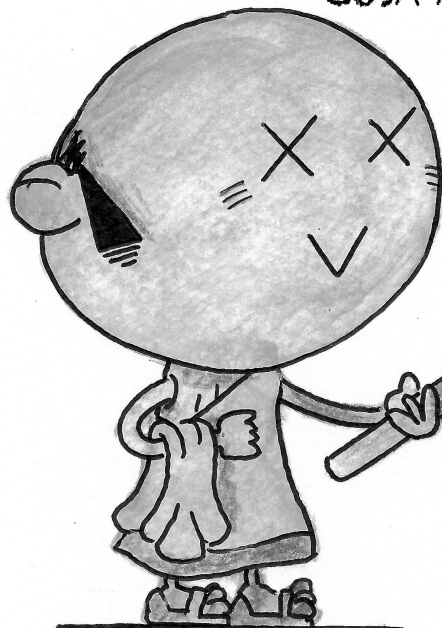

UN GRAN EXPERT EN HISTÒRIA ANTIGA I EPIGRAFIA
ROMANA VA SER GÉZA ALFÖLDY

PODEU REGALAR-VOS UN DELS SEUS LLIBRES PER SANT JORDI

La majoria d'estàtues van desaparèixer, però els pedestals, en ser blocs regulars, es van reutilitzar en moltes construccions de la Part Alta, i encara estan a la vista. Hi apareix com a dedicant el Consell de la Província Hispània Citerior (abreujat PHC), ja que Tàrraco, com a capital, acollia l'assemblea provincial anual de notables i les seves festes de culte imperial. Per ser escenari d'aquestes celebracions, aquesta gran plaça va ser identificada i anomenada *plaça de representació* per Géza Alföldy, especialista en epigrafia. A més de celebrar cerimònies, aquestes elits provincials aprofitaven aquesta reunió anual per tractar les seves problemàtiques comunes.

ESCOLTI, I NO PODRIA CANVIAR LA INSCRIPCIÓ I POSAR ALGUNA COSA AIXÍ COM: "A GAI VALERI ARABÍ, NATURAL DE BERGIDUM FLAVIUM, PEL SEU BON TREBALL, INSTAL·LEM AQUESTA ESTÀTUA ENTRE LES DELS FLÀMENS", O ALGUNA COSA SEMBLANT?

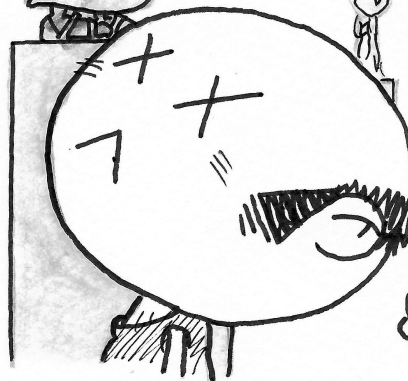

A
L'EMPLEAT
DEL MES

QUIM
CARRO

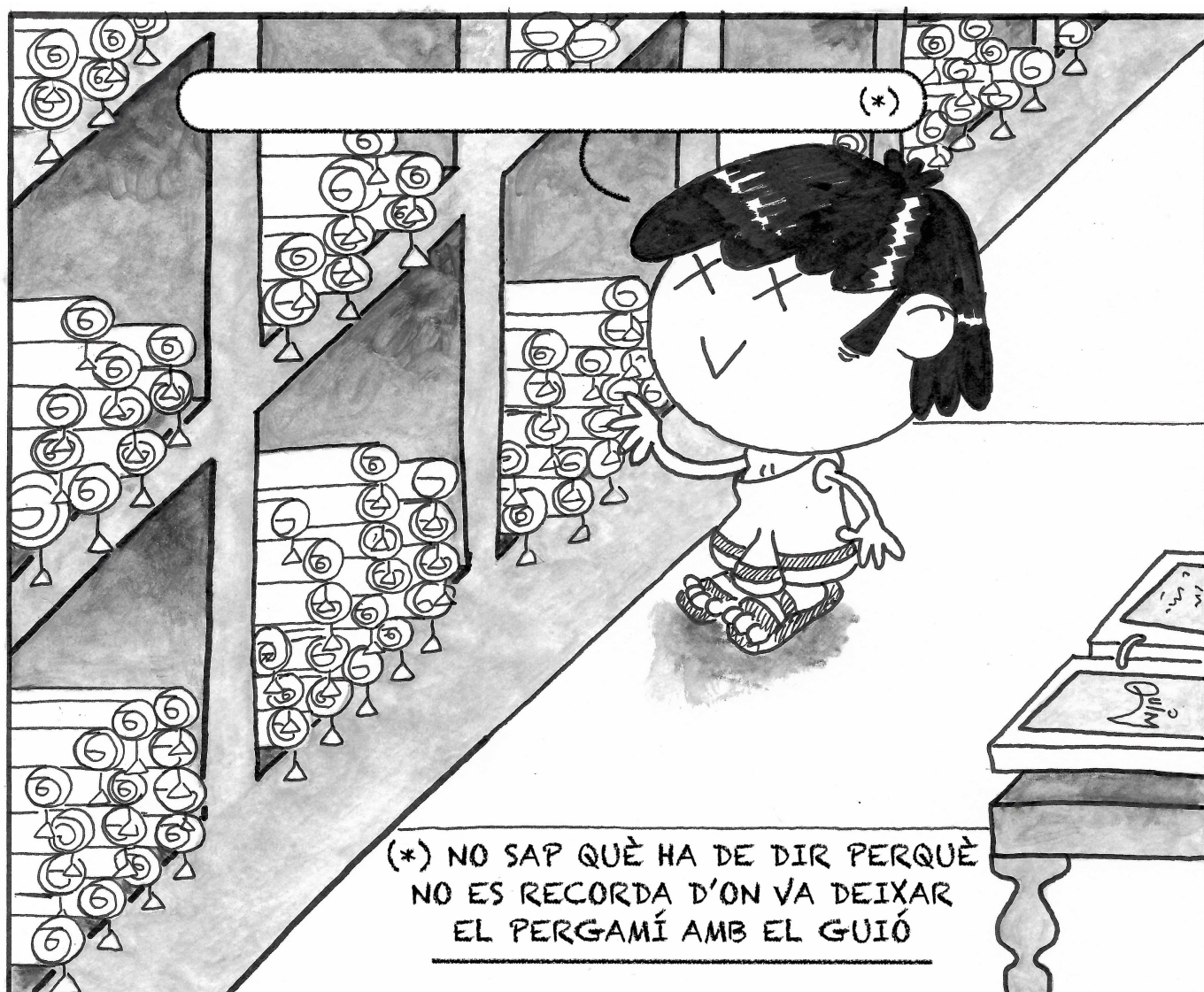
ARA M'HI POSO!

S'ERIGIEN ESTÀTUES EN HONOR DE FLÀMENS I FLAMÍ-
NIQUES UN COP FINALITZAT EL SEU MANDAT ANUAL

I, EVENTUALMENT, A PERSONES QUE HAGUESSIN EXERCIT
LES SEVES FUNCIONS DE MANERA EXCEPCIONAL

Tàrraco, com a capital, allotjava l'aparell fiscal i judicial de la província. A més, era un dels set districtes judicials, anomenats *conventus iuridici*, en què es dividia la Hispània Citerior. El personal de l'administració s'encarregava del tresor provincial i del tabulàrium, l'arxiu central de la província on custodiaven les llistes dels censos i els registres escrits de les tasques del govern. Els edificis que envoltaven la plaça de representació podrien haver format part del complex administratiu d'Hispània Citerior.

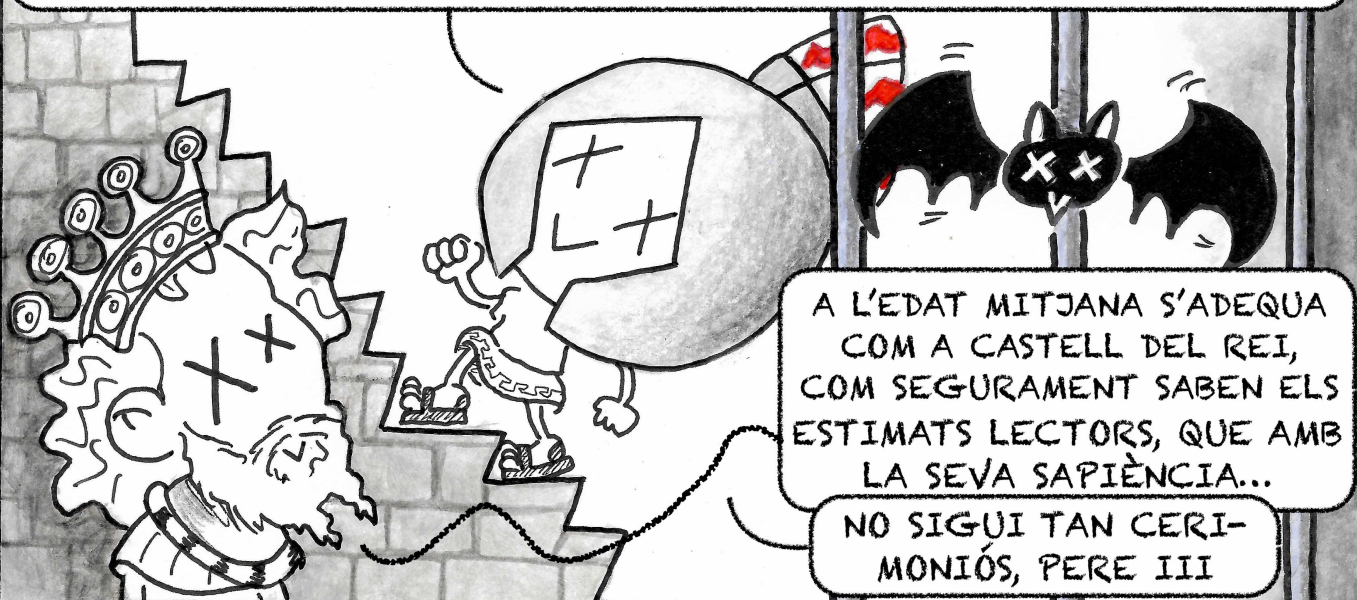
(*) NO SAP QUÈ HA DE DIR PERQUÈ
NO ES RECORDA D'ON VA DEIXAR
EL PERGAMÍ AMB EL GUIÓ

PROCESSOS COM ARA EL DEL CENS PROVINCIAL COMPOR-
TAVEN REGISTRES ESCRITS D'AQUESTES ACTIVITATS

AIXÍ QUE TÀRRACO POTSER DISPOSAVA DE GRANS ARXIVS
COM MOLTRES ALTRES CIUTATS

L'homenatge a Gai Valeri Arabí demostra l'estima que hom tenia envers les tasques administratives, cosa gens estranya en una capital de província. No oblidem que, ja molt posteriorment, i pervivint en el temps, a Tarragona se li va penjar el capell de “ciutat de funcionaris”. La inscripció de l'estàtua d'aquest personatge es pot veure encastada al carrer Merceria, 17. Hi ha qui diu que més d'un opositor, fart que cap sant fes cas de les seves pregàries, va acudir a aquest lloc perquè l'Arabí intercedís per ell, i que d'aquesta manera no va trigar a treure's les oposicions.

ORIGINALMENT EL PRETORI ERA UN ACCÉS AL FÒRUM PROVINCIAL

POSTERIORMENT VA SER MAGATZEM MILITAR I CASERNA

L'EVOLUCIÓ DEL PRETORI ÉS PARAL·LELA A LA DE TARRAGONA, AMB ÈPOQUES DE DECADÈNCIA I D'APOGEU

I DES DE LA SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX FUNCIONA COM A MUSEU

Tot i que en època romana no devia tenir cap denominació específica, la torre del Pretori és coneguda avui per diversos noms, ja que al llarg de dos mil anys ha tingut molts usos i ha donat origen a molts mites: Palau d'August, Castell del Rei, Presó de Pilats, o Pilats a seques. Pel que fa a aquest darrer apel·latiu, cal dir que, malgrat que sigui el més popular, el governador que es va fer famós per rentar-se les mans ni va néixer a Tarragona ni mai va ser-hi. Es tracta d'una llegenda.

SIMÈTRICA
AL PRETORI,
L'ANTIGA
AUDIÈNCIA
ERA UNA
ALTRA CAIXA
D'ESCALES AL
FÒRUM
PROVINCIAL

A L'EDAT MITJANA VA SER
CASTELL DEL BISBE DE VIC

AL SEGLE XIX VA
SER
SUCCESSIVAMENT
ESCOLA, MUSEU I
SEU JUDICIAL FINS
A 1973

ACTUALMENT ÉS UN EQUIPAMENT
CULTURAL DEL MUNICIPI

A L'ENORME ESPAI DEL FÒRUM PROVINCIAL ES VA DESENVOLUPAR
LA TARRAGONA MEDIEVAL I TAMBÉ LA MODERNA

UNA CIUTAT QUE SEMPRE HA ESTAT HEREVA DIRECTA DE
ROMA, LA CIUTAT ETERNA

QUIM
CARRÓ

L'edifici conserva la porta i una bona part de l'escala que connectava el circ amb la seu del Concili Provincial. Als segles V i VI l'espai va quedar abandonat i convertit en un abocador, i gràcies a això va perviure. El 1971 s'hi va fer una actuació arqueològica, i entre àmfores, ceràmica i fins i tot restes d'aliments va aparèixer aquesta escala monumental, en un perfecte estat de conservació. Es pot veure des de dins i també des del carrer Ferrers.